

Foto: autor Aare Lepaste ("Koit")

1. Tutvustus

Olen sündinud, koolis käinud ja ka suurema osa oma elust elanud Viljandis. Vahepeal viis töö küll 5 aastaks Põlvasse, aga nüüd olen jälle kodulinna tagasi.

Töötanud erinevatel ametikohtadel, kuid alati on minu tegevus olnud seotud inimeste ja nende kasvatamise,

õpetamise ja abistamisega.

2. Mulje Võhma linnast

Armas, väike roheline linn. Minu mälus oli alles paarkümmend aastat tagasi nähtud pink ja prügikast bussijaamas. Vanasti seisid seal ka takso. Palju aastaid tagasi istusid sellel pingil 2-3 nokastunud meest, kelle

põhiprobleemiks oli kusagilt järgmiseks õlleks raha leida ja kahjuks istuvad samasugused kujud sellel pingil ka praegu, peaaegu iga kord kui seal mööda lähen.

3. Hobid, millega end maandad

Mulle meeldib reisida, lugeda ja vaba aega kodus veeta. Mul on ka mõned head sõbrad, kellega koos on mõnus olla. Kui juhe väga kokku jookseb, lülitan mobiili välja ja sõidan lihtsalt paariks nädalaks ära, tavaliselt mere äärde. Mere ääres tunned, kui väike sa tegelikult oled, ja meri on see, mis alati jõudu annab.

4. Seos teatri ja kinoga

Teater mulle meeldib. Proovin vaadata ära kõik "Ugala" lavastused ja käia ka kaugemal. Tõeliselt meeldejääv etendus oli Tallinna Linnateatri "Isad ja pojad".

Saame tuttavaks

"Ugala" lavastustest meeldis "Terrorism".

Kinos käisin väga-väga ammu. Filme meeldib vaadata kodus ja tavaliselt valin väga, mida üldse vaatan.

5. Kus tunned ennast nagu "kala vees"?

Kui mõelda kohale, siis mere ääres – alati ja igasuguse ilmaga.

Kui mõelda situatsioonile, siis neljasilmast vestlustes.

6. Sidemed Võhmaga varem

Keskooliajast on meelles käigud Võhma restorani, mis oli tol ajal noorte hulgas "väga kuum koht". Kui juba logopeedina töötasin, siis käisin Võhma koolis ja lasteaedades laste kooliküpsust hindamas. Ja teel Tallinna olen Võhmast ka üsna tihti läbi sõitnud.

7. Öökapiraamat

Vahetuvad ja tavaliselt on

neid mitu. Pidevalt on seal "Väike prints" ja mõni muinasjutu kogumik, praegu Keldi nägemused, siis veel "Vahva sõduri Svejki juhtumised..." ja tavaliselt ka mõni raamat erialasest kirjandusest. Loen meeldinud raamatuid mitmeid kordi ja tõeliselt heast raamatust leiab alati ka midagi uut.

8. Esimene mõte tööpäeva hommikul

Jälle on käes uus päev!!!

9. Pingerida: raha, sõbrad, pere, töö

Pingeritta neid ei pane. Sõbrad ja pere on midagi täiesti isiklikku ja eraldiseisvat. Minu hommikune töötulek on just nii pikk, et saab ennast töölainele häälestada ja õhtul koju minnes saab töömured selja taha jätta. Töö on minu jaoks tähtis eneseteostuse viis ja raha on lihtsalt vahend, mis tagab teatud

elukvaliteedi.

10. Millega saab mind üllatada?

Positiivselt – lilledega, hommikukohvi toomisega voodisse.

Negatiivselt – suudavad mind ikka veel üllatada tarkade inimeste lollid otsused, inimeste väiklus, kadedus, negatiivsus.

11. Asjad, mida pigem ignoreerin

Töötamine erivajadusega inimestega ja asutuse juhina on õpetanud ignoreerima anonüümseid "sopapildumisi", negatiivseid kommentaare, väiklust ja ükskõiksust.

Katsun muretseda selle pärast, mida suudan muuta ja paremaks teha.

Ja kõigele vaatamata – OLEN ÖNNELIK INIMENE.

Intervjueeris Riina Pakane

Lasteaia eelarve vajab suurendamist

Võhma lasteaed pakub korralikku teenust lasteaia kohta vajavatele peredele. Samas lasteaia rahalised vajadused on suuremad, kui seda seni tema eelarve on võimaldanud. Lasteaia eelarvet oleks vaja suurendada: täiendamist vajab õppevahendite pagas, suvist lahtiolekuaega oleks vaja pikendada, töötajate palgad on äärmiselt madalad jms. Ühes linna osalus suurendamisega on mõistlik suurendada ka lapsevanemate osalust.

Koolieelse lasteasutuse seadus sätestab lasteaia rahastamise põhimõtteid. Põhimõtteliselt koosneb lasteaia eelarve kolmest erinevast allikast saadud rahast: linnaeelarve, riigieelarve ja lapsevanemate osa. Lapsevanemate osa suuruse kinnitab linnavalikogu. Lapsevanemate osa määr ei tohi ületada 20% Vabariigi Valitsuse kehtestatud palga alammäära. Lapsetoidukulu katab vanem.

Alates 01. jaanuarist 2004 on lapsevanema osalus 100 krooni kuus. Linna osalus ühe lapse kohta kuus oli 2006. aastal võrreldavalt 2470 krooni.

Loogiline on jagada kulud mingite põhimõtete alusel. Linnavalitsuse osaks jätame tööjõukulud, töötajate koolituskulud ja majandamiskulud (küte, elekter, vesi, koristamine jms). Need on kulud, ilma milleta lasteaeda pidada ei saa. Lisaks on veel linnavalitsuse osa investeeringud.

Ülejäänud kulud võiks jääda vanemate kanda.

Tehes vastavad arvutused 2006. aasta eelarve põhjal tähendaks see 165,8 krooni lapsevanema kohta kuus. Sellest tulenevalt on linnavalitsus tulnud välja ettepanekuga suurendada vanemate osalust alates 01. jaanuarist 2007. Arutades seda teemat lasteaia hoolekogus, jõudisime ühiselt järeldusele, et mõistlik oleks lapsevanema osalus siduda miinimumpalgaga. On ju ka seadusandja sidunud maksimumsuuruse miinimumpalgaga ja meil on ka otstarbekas lähtuda just miinimumpalgaliste võimalustest.

Hoolekogu väljapakutud

protsent oli 4,5. 2007. aasta miinimumpalka ei ole veel Vabariigi Valitsus kinnitanud, aga eeldatavalt ta umbes 3500 saab olema. Meie lastevanemate osalus oleks sellisel juhul 158 krooni. Selline sidumine miinimumpalgaga hoiab ära ka edaspidised hüppelised tõusud.

Kas 158 on vähe või palju? Oleneb, kuidas võtta. Kui võtame lihtsalt, et suurenes 100 kroonilt 158 kroonini, siis on päris palju. Kui aga võtta kolme aasta peale, siis ei olegi nii palju. Kui aga mõelda, mida saab 158 krooni eest lasteaia ja kui palju maksab lapsehoidja palkamine, siis ei ole seda üldse palju. Võrreldes linna ja lapsevanema

panust, ka siis ei ole see suurenenud üldse suurt.

Võhma Linnavalikogu arutas vastavat eelnõud oma septembrikuu istungil. Kavas on selle juurde tagasi pöörduda novembris. Loomulikult on inimeste jaoks oluline iga kroon, mis oma rahakotist tuleb välja käia. Samas tuleb aru saada, et elu on võrreldes 2004. aastaga läinud kallimaks ja ka inimeste sissetulekud on suurenenud. Lastevanemate osaluse tõstmine ei ole kindlasti populaarne otsus, aga ta on vajalik selleks, et tingimused lastele muutuksid veelgi paremateks.

Jüri Hansen Abilinnapea

Kured läinud, kurjad ilmad...

... ja meiega toimuvad tõsised muutused. Pakime oma suvereedid kokku ja anname voli soojadele sallidele-mütsidele. Kummik peaks olema meie lemmikjalats. Ja siis veel üleminek talveajale kella keeramisega. Saame hommikul justnagu kauem magada, aga harjume muutustega kiiresti, ikka tahaks nagu veel kauem sooja teki all lesida. Õhtud on varakult pimedad, teleka ees ka pikemalt passida ei jõua, ja mida siis teha. Läinud suvest mõtteid mõlgutada??? Kaua sedagi?

Kultuurikeskuses toimuvad kaks korda nädalas joogatrennid. Suurepärane võimalus endaga individuaalselt tegeleda. Korrigeerida omi mõtteid ja kehahoiakut ja muide, kaotate ka liigsed kilod.

Kord nädalas neljapäeviti toimub segakoor Leelo koori proov.

Kord kuus nädalalõpudel saavad kokku eakad memmed-taadid ühisel peol.

Iga kuu kolmandal nädalalõpul oodatakse tantsupõrandale lõõgastuma igas eas rahvast. Tantsuviisid erinevalt bändidelt.

Kord kuus pühapäeviti registreeritakse kultuurikeskuses ajusid. Ants Kirikal, juba staažikas mälumängude läbiviija üllatab alati huvitavate küsimustega.

Eakate tantsuring Tantsurõõm jätkab samuti oma

tegevust ja ootab eakaaslasti oma rühma.

Naised, kes pühapäeviti käsitööringis koos käisid, soovivad oma kooskäimisi jätkata. Siinkohal üks väike palve linnarahvale. Kui leidub keegi tegus näputöö tegija, kes sooviks oma teadmisi jagada ka teistele, võiks endast teada anda Riinale kultuurikeskusesse.

Kindlasti saab toimuma huvitavaid kohtumisi veelgi, kui ise sellele kaasa aitate ja oma soovidest teada annate. Legend, et Võhmas kohe mitte midagi ei toimu, tuleb unustada ja ise „härjal sarvist haarata!“ Milliseks kujuneb koostegemiste vorm ja sisu, oleneb ikka suuresti tegijatest-osalejatest.

Niisiis, unustagem kurvad mõtted, kamp kokku ja tegutsema! Vanusepiirid kultuurikeskuses ei ole määratletud. Kes siin on käinud, saab sädeme südamesse ja tuleb jälle. Head mõtted ja soovitusel on teretulnud konkreetsetelt tegijatele, kes linnas üldsusele kurtmine suurt ei toimi.

Ootame just Sind, uudishimulik ja tegus linlane, kõigile toimivatele üritustele, kus ta ka ei toimuks: gümnaasiumis, päevakeskuses, kultuurikeskuses või spordisaalis.

Riina Pakane Kultuurikeskuse direktor

Võhma Noortekoori kontsertreis Saksamaale suvel 2006

8. augusti hommikul kogunesid Võhma Noortekoori liikmed, et jälle sõita külla sõpruskoorile Porta Westfalicasse. Seekordseks liiklusvahendiks oli buss, millega läbiti Läti, Leedu, Poola ning sihtpunkt Saksamaa.

Esimese päeva lõpuks, tegelikult kella kaheks öösel, jõuti Varsavisse, kus veedeti hotellis Portos esimene öö. Seoses hilise jõudmisega oli meil võimalik näha õist Varsavit, mis oli tõeliselt kaunis. Kes tahtis, sai ennast hotellis välja magada, kuid oli ka neid, kes eelistasid öö läbi laulmist ja lõbusat seltskonda, nagu ikka. Arvestades, et bussisõit kestis iga päev väga pikka aega, polnud võimatu ennast ka bussis välja puhata.

Järgmisel hommikul jätkasime reisi Poolast Saksamaale Berliini, kus meid õhtuks ootas hotell Pankow.

jällegi välja puhata, et anda endast parim kontserdil.

Reedel, 11. augusti hommikul oli äratus varajane, pidime juba kell 8 koolis olema. Eesti kooril oli tunniajane proov, sakslastel aga tavaline koolipäev. Kella 9 paiku alustasime bussisõitu Stemwede poole, kus andsime koolilõpilastele kontserdi. Nii nagu eesti koolilapsed, olid ka Stemwede kooli lapsed suht rahutud ning nii mõnigi sai seal õpetajalt pahanda kontserdi ajal lobisemise eest. Pärast kontserti ootas meid üllatus: purjepaadiga sõit järvel ning piknik, kuid ilmataadil olid teised plaanid. Vihmasaju tõttu pidime järvelt tagasi pöörduma, õnneks saime bussis kiiresti sooja ning kõigil olid ka kuivad riided kaasa võetud.

Ärajäänud pikniku asemel kutsus härra Rudolf, ko-

haliku kooli muusikaõpetaja, meid enda juurde, kus üsna varsti läks lahti pillimäng ja laulmine. Öhtul pool 8 jõudisime tagasi Portasse, majutajad viisid kooriliikmed kodudesse, vilistlaskoori ootas ees veel paaritunnine proov. Hoolimata pikast ja väsitavast päevast ei mindud veel koju magama, üsna suur osa koorist läks öhtul saksa koori liikme sünnipäevale, kus lauljatele kohaselt tehti nii mõnigi ühislaul.

Laupäeva hommikul ootas meid ees järjekordne proov. Kella ühest lubati kõik koju lõunale, kuid seda aega kasutati ka Mindenis poes käimiseks. Öhtul 5st alustasime oma kõige pikema kontserdiga Porta koolimajas. Laulsid mitmed erinevad koosseisud: Porta Westfalica noortekoor, Mesipuu ansambel, Võhma Noortekoor, naiskoor, segaansambel ja ühendkoor. Laval oli ühtekokku rohkem kui 120 lauljat. Koorilaulule pakkusid vaheldust paar kandlepala Rainer Koigi esituses ning Rita Liiveri ja Liina Rätsepa soololaulud. Kontserdil olid peamiseks kuulajateks meie majutajate vanemad ning nende sõbrad ja tuttavad. Seega oli tähtis jätta enda paaripäevastele vanematele hea mulje meist. Kuulamas oli suur saalitäis positiivset publikut.

Pärast vastutusrikast kontserti mindi koju õnnelike. Paljud noored veetsid

õhtu kohalikus diskopaaris Musicbox.

13. augustil oli kõigil hommik vaba ja seda sai süstada omal soovil: kes käis poodides, kes nautis majutusperes olemist, kes käis ja tutvus kohaliku eluga. Samal päeval toimus ka kooride viimane kontsert Loccumi kloostris, kus kontserti oli kuulamas umbes 800 inimest. Publiku eriaustuse sai Koidula ja Ernesaksa „Mu isamaa on minu arm“, mille peale tõusis publik püsti ja tänas koore tormilise aplausiga. See kontsert jäi kõigile hästi meelde ning kõik olid äärmiselt rahul. See päev oli ka eestlaste viimane päev Portas. Viimane öhtu sisustati ühise suure peoga koolimaja juures. Peagi said kõik laulud suule ning nauditi veel viimaseid tunde koos olles. Kuigi oli viimane öhtu, mis koos veedeti, tundsid kõik end väga õnnelikult ning peatselt saabuv hüvastijätt ei varjatanud koosolemise rõõmu.

14. augusti hommikul alustasime sõitu tagasi koju. Ööbimine oli planeeritud Berliini hotelli Pankowi.

Ega ükski reis ei saa mööduda äpardusteta, nii ka meil: kiirteel lõhkes bussikum. Enne Berliini jõudmist käisime läbi Potsdami lossist, mis jäi meelde ilusa ning pisut lõunamaise arhitektuuri ja aiakaunistustega.

Potsdami loss jäi paljudele kindlasti meelde ka sellega, et 4 meie koori liiget suutsid ära eksida. Õnneks läks kõik

siiski hästi ning kadujad jõudsid õnnelikult bussi. Pisikesel viivitusega hakkasime liikuma Berliini poole, kus saime teha sisseoste. Öhtul ootas meid öhtustes tuledes Berliini ekskursioon, mille raames käisime Berliini Riigipäevahoones ning Brandenburgi väravate juures.

Pärast ekskursiooni läksime hotelli ning saime puhata väsitavast päevast. Hommikust alustasime varakult hommikusöögiga ning tegime veel varajase poepeatuse. Pärast 12-tunnist bussisõitu jõudisime öhtuks Poola-Leedu piirialaksesse linna, kus oli meie hotell. Meiega samas hotellis ööbisid Estonia poistekoori lauljad, kellega nii mõnigi meie koori laulja läks tutvust sobitama.

Hommikul asusime jällegi koduteele, kõigil hinges rõõm peatse kojunaasmise üle.

20 kilomeetrit enne Viljandit kuulsime tagumiste kummirataste juurest mingit pauku, kuid bussijuhtide sõnutsi midagi hullu lahti ei olnud. Viljandisse jõudes tuli meile järgi siiski asendusbuss, sest bussikummi oli jällegi lõhkenud. Kuna meie koori seas oli ka Viljandi Muusikakooli õpilasi, siis Viljandis oli peatus ning ka õpetaja Maarika tänamine. Lõpetuseks laulsime meie ning ka saksa koorile hingelähedaseks saanud lõpulaulu Sarapiku ja Liivi „Talendab mesipuu poole“.

Saksamaa reis jääb meie koori liikmetele kindlasti veel väga kauaks meelde, kui üks väga positiivne elamus. Ning juba järgmisel aastal kohtume Porta Westfalica kooriga meil Eestis. Sõbrad tulevad, et osaleda koolinoorte laulupeol. Kavas on anda mõned kontserdid kodulinna ja Viljandis ning kui hästi läheb, siis paluda meiega ühinema Viljandi Noortekoorist.

Noortekoori ja dirigent Maarika Reimandi erilised tänud toetuse eest lapsevanematele, Võhma Gümnaasiumile ja hr Pravele, Võhma Linnavalitsusele, ABC reisifirmale, Saksa koori peredele, korraldajatele ja dirigent Elke Jahntzile.

**Riin Vares,
Kadi-Liis Lehis,
Piia Eiert,
Kadi Fedorits**

Hotellides olid korralikud pesemis- ning magamistingimused, seega sai hommikul värskelt jälle sõitu alustada.

Berliinist Porta Westfalicasse oli sõita mitusada kilomeetrit, kohale jõudisime kell 16.30. Esimesed tervitused vastu võetud, algas hoogsalt proov, mis kestis kella 19-ni. Edasi minid majutusperedesse ja söödi öhtust. Kes käis mõnda Porta huviväärsust vaatamas, kes lobises kodudes perega, esimene päev sai igatahes õhtusse. Tuli ju hommikuks end

Spordist

Hõbedased Võhma poisid

Foto: erakogust

10. oktoobril peeti Võhma Gümnaasiumi staadionil Eesti Koolispordi Liidu jalgpalli rahvaliiga finaaltourniir 6.-9. klassi noormeestele.

Alagruppides alustas 72 meeskonda, poolfinaali pääses neist 25 ja finaali 8. Osalesid meeskonnad kaheksast koolist: Kehtna, Vasalemma ja Nõo põhikoolist ning Ahja, Ahtme, Puhja, Võhma ning Tapa Vene Gümnaasiumist.

Kohtunikutööd tegid Suure-Jaani jalgpallitreener Sergei Vassiljev ja Võhma Linnavõistkonna mängija Veniamin Levin. Võistluste peakohtunik oli Toivo Klamp.

Turniiri võitis Kehtna põhikool. Teise koha saavutas Võhma gümnaasiumi võistkond koosseisus: Sten Kase, Sven Kaur, Ants Juhandi, Tauri Tiirmaa, Kristjan Kongas, Maarek Koiksaar, Timo

Kubjan, Jaanus Oolo, Raimo Kuik ja Jüri Lindmets. Kolmandale kohale tuli Vasalemma põhikool.

Auhinnad pani välja Eesti Koolispordi Liit. Võhma poisid said diplomeid ja hõbemedalid. Kooli auhinnakappi lisandus järjekordne karikas.

Suure töö tegi ürituse korraldamisel ja ettevalmistamisel ära meie entusiastlik jalgpallitreener Toivo Klamp, kes valmistas ette ka staadioni ja märkis maha mänguväljakud. Turniiritabeli koostamisel oli abiks Ants Saluste. Võhma kooli kokad valmistasid spordipoistele maitsva lõunasöögi. Väga meeldiv oli kuulda Eesti Koolispordi Liidu projektijuhi Helle Aitseni kiidusõnu hea korralduse ja korras väljakute eest.

**Anne Fedorits
Huvijuht**

IV ümber Võhma linna jooks

8. oktoobril 2006 toimus IV ümber Võhma linna jooks. Osalesid ka kepikõndijad.

Vaatamata muutlikule ilmale kogunes jooksjaid ja kepikõndijaid kokku 47.

Üldkõnkvõttes võitis teist aastat järjest Viljandi jooksja Andi Linn, kes parandas rajarekordit üle poole minuti.

Võistlus kulges edukalt tänu paljudele abilistele. Tahaksin eriti tänada Caritas Water AS-i, kes toetas jooksjaid joogiveega, Hansa Candle, kellelt olid nägusad auhinnad. Ja loomulikult suur tänu linnavalitsusele, kes on igal aastal omalt poolt jooksu toetanud.

Eraldi äramärkimist väärivad veel Ants Saluste, Kairi Ibrus, Anne Fedorits ja Tiia Püvi. Neist oli suur abi võistluste läbiviimisel.

Ja veelkordsed tänud neile, kes tulid jooksma.

Peeter Püvi

Sügisjooksu tulemused lk 4

